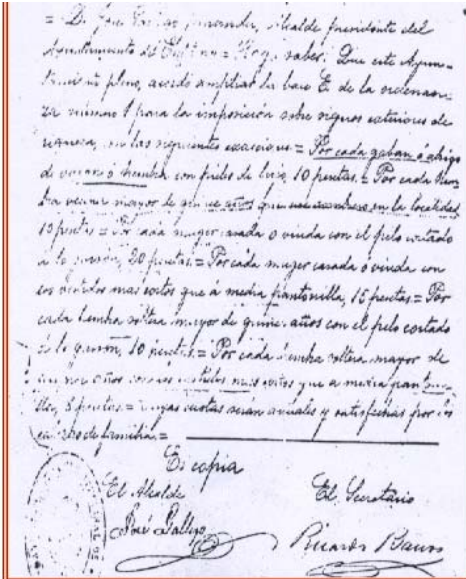

CURIOSIDADES

= D. José Gallego Fernández, Alcalde-Presidente del Ayuntamiento de Entrimo Hago Saber: que este ayuntamiento pleno acordó ampliar la base E. de la ordenanza número 1 para la imposición sobre signos saturaciones de riqueza con las siguientes exacciones= Por cada gabán o abrigo de varón o hembra con pelo de lujo, 10 pesetas. = Por cada hembra vecina mayor de quince años que use sombrero en la localidad 10 pesetas. = Por cada mujer casada o viuda con el pelo cortado si lo garçon 20 pesetas. = Por cada mujer casada o viuda con sus vestidos más cortos que a media pantorrilla, 15 pesetas. = Por cada hembra soltera mayor de quince años con el pelo cortado si lo garçon, 10 pesetas. = Por cada hembra soltera mayor de quince años con sus vestidos más cortos que a media pantorrilla, 8 pesetas. = cuyas cuotas serán anuales y satisfechas por los cabeza de familia. =

Es copia

(Edicto do concello de Entrimo en tempos da posguerra sobre taxas para locirse polas rúas)

"O POBRE NON TEN, O RICO NON DÁ", con este retrouso chamaba á súa gavela Tomás das Quingostas, o ladrón da Pena de Anamán. Debeu vivir na primeira metade do século XIX. A súa lenda latexa en Entrimo, polo Quinxo e o Gerés, os montes onde comeza a Galicia de Portugal. Tomás das Quingostas, dos camiños costaneiros, dos ermos de pedra onde só se escoita o ouveo do lobo. Respetaba á xente humilde e era fero cos poderosos. A raíña de Portugal mandou unha partida contra el. Déronlle morte. Leváronlle a cabeza e ela comentou: "se soubese que era tam bom moço não o mandaba matar". En Olelas, terra dos tocadores de concertina, cando un neno sae rabudo dinlle: "tu pareces Tomás das Quingostas". Xa non saben de quen falan pero saben que o neno é bravuno.

Can de
Castro Laboreiro

Teléfono da asociación: 630 283440

VIII XORNADA DE ANDAINA

QUEGUAS-CASTRO LABOREIRO

O POBRE NON TEN
E O RICO NON DÁ!

Quen queira sentar praza
veña á Pena de Anamán
sete pesos de entrada
e un trabuco na man

Retrouso tradicional da Baixalimia

Organiza:

ASOCIACIÓN CULTURAL

VÍA AURIA

DATA: 12 DE ABRIL DE 2003

CONCELLO de Entrimo, e

FREGUESÍA de Castro Leboeiro

SITUACIÓN: sur da provincia de Ourense no sector occidental da comarca da Baixa Limia e fronteira con Portugal.

SUPERFICIE: 84,53 Km²

POBOACIÓN: 1500 habitantes

CLIMA: a precipitación oscila entre os 1000 e os 1200 mm anuais e a Temperatura media anual entre os 8-10°C .

XEOMORFOLOXÍA: **Serra de Queguas**, (cumios de 1200 m.), e **Serra do Leboeiro** No medio das dúas está o impresionante penedo que serve de fronteira natural entre Portugal e España: a **Pena de Anamán**.

ENTRIMO

Galicia deriva, segundo algunhas teorías, das tribus dos Callaicoi ou Callaecus que se situaban sin demasiadas dúbidas nas proximidades da Serra do Xures concretamente (hoxendía case tódolos historiadores os localizan) na zona de Entrimo.

A economía de Entrimo baséase no turismo rural , a construción, a explotación forestal e madeireira, a avicultura e o porcino extensivo, xunto coa produción e elaboración de produtos cárnicos ós que se engaden os derivados lácteos . Conta Entrimo cunha gandeiría única en Galicia, composta de exemplares de vacuno "Cacheño" (raza que só se atopa neste concello e nalguns pobos do veciño Portugal).

SERRA DO LEBOREIRO

Apunta Anibal Rodrigues: "Pertenza do condado de Barcelos até 1834, comenda da Ordem e Cristo desde 1319, Castro Laboreiro ocupou un papel de grande relevo, quer na independencia da Pátria quer na Guerra da Restauração, desde 1640 a 1707. Defendida pelo seu inexpugnável castelo, manteve-se sempre fiel ao ideário pátrio, sem nunca se vender ao estrangeiro. Desde 1136, data em que D. Afonso Henriques visitou Castro Laboreiro, até ao presente, o povo castrejo conservou-se sempre coerente consigo mesmo e de um portuguesismo a toda a prova."

Un dos seus privilexios, concedido por varios reises e confirmado por D. João V, era o de non se recrutaren aqui soldados.

CASTELO DE CASTRO LABOREIRO:

Fotificación medieval de planta oval ubicada nunha cima de 1033 m de altitude entre os ríos Miño e Lima. Anibal Rodrigues dátao no ano de 955, fundado por S. Rosendo, gobernador do Val do Limia, dende Maio dese ano, por nomeamento de D. Ordoño III, rei de León. D. Afonso Henriques rodeouno de murallas e, nos principios do século XIV, cando caiu un raio no depósito de pólvora, que fixo choutar todo polos aires, D. Dinis ordeou a súa reedificación.

Ten dúas portas: Porta do Sol (entrada principal, cara ó nacente) e a Porta do Sapo ou da Traición (cara ó norte) e conserva tamén a cisterna.

Entre 1271 e 1855, Castro Laboreiro foi vila e sede do concello, com Alcaidia e tribunal . Pertenceu ó Condado de Barcelos ata 1834, e comenda da Ordem de Cristo dende 1319.

CAN DE CASTRO LABOREIRO: Tipo mastín, de grande porte, cun armonioso e vistoso manto. Abundante nas serras de Peneda e Soajo e apreciados dende o século VIII.

IGREXA MATRIZ DE CASTRO LABOREIRO:

Adicada á *Nossa Senhora da Visitação*, tratase dun edificio con elementos románicos que conserva unha curiosa pia bautismal do s. XII.

PELOURIÑO: data de 1560 e ten a consideración de monumento nacional.